

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2019/780

z dnia 16 maja 2019 r.

w sprawie praktycznych zasad wydawania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa zarządcom infrastruktury

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei⁽¹⁾ nakłada na zarządców infrastruktury obowiązek uzyskania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa od krajowego organu ds. bezpieczeństwa w państwie członkowskim, w którym zlokalizowana jest infrastruktura kolejowa, by móc zostać dopuszczonym do zarządzania infrastrukturą kolejową i jej eksploatacji. Taka autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa powinna potwierdzać zaakceptowanie systemu zarządzania bezpieczeństwem wprowadzonego przez zarządcę infrastruktury, który obejmuje procedury i postanowienia spełniające wymogi niezbędne do bezpiecznego projektowania, utrzymania i eksploatacji infrastruktury kolejowej.

W dniu 9 marca 2017 r. Agencja Kolejowa Unii Europejskiej („Agencja”) przekazała Komisji zalecenie ERA-REC-115-REC w sprawie zmian we wspólnych metodach oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do oceny zgodności oraz we wspólnych metodach oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do nadzoru. Zalecenie to zawiera przepisy dotyczące praktycznych zasad wydawania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa zarządcom infrastruktury.

- (2) Na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2017 r. grupa ekspertów Komisji ds. filaru technicznego czwartego pakietu kolejowego zaproponowała Komisji ujęcie powyższych przepisów w formie zalecenia, ponieważ brak jest odpowiedniej podstawy prawnej, która umożliwiłaby ujęcie ich w rozporządzeniu. Zalecenie takie określiłoby wytyczne dotyczące praktycznych zasad wydawania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa zarządcom infrastruktury. Takie wspólne wytyczne powinny zmniejszyć złożoność krajowych procedur wydawania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa poprzez ustanowienie wspólnej metodyki. Mogłyby także zapewnić skuteczniejszą realizację celów określonych w art. 12 dyrektywy (UE) 2016/798 i ułatwić działania związane z koordynacją, które powinny być prowadzone przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa na podstawie tego artykułu. W związku z tym Komisja zaleca państwom członkowskim stosowanie tych przepisów.
- (3) Zgodnie z art. 12 ust. 1 krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny opracować dokument zawierający wytyczne dotyczące wniosków, w tym procedury, których należy przestrzegać, służący do zarządzania procesem wydawania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych oraz kosztów ponoszonych przez wnioskodawcę związanych z rozpatrzeniem wniosku.
- (4) Określone przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa terminy dostarczenia przez wnioskodawcę dodatkowych wymaganych informacji lub przeprowadzenia wizyt, inspekcji lub audytów powinny być bez uszczerbku dla ram czasowych dotyczących oceny wniosku określonych w art. 12 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/798.
- (5) Zgodnie z art. 12 ust. 5 dyrektywy (UE) 2016/798, w przypadku infrastruktury transgranicznej właściwe krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny skoordynować swoje oceny, by w możliwie największym stopniu unikać powielania oceny oraz zapewnić spójność decyzji odnośnie do infrastruktury kolejowej znajdującej się na terytorium ich państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 102.

- (6) W ramach swojej działalności zarządcy infrastruktury mogą chcieć użyć pociągów, pojazdów służących do kontroli infrastruktury, maszyn torowych lub innych pojazdów o specjalnym przeznaczeniu do różnych celów, takich jak transport materiałów lub personelu do celów budowy lub konserwacji infrastruktury, konserwacji aktywów infrastruktury lub zarządzania w sytuacjach kryzysowych. W takich przypadkach zarządca infrastruktury powinien być uznany za przedsiębiorstwo kolejowe działające w ramach swojego systemu zarządzania bezpieczeństwem i na podstawie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa bez konieczności ubiegania się o osobny jednolity certyfikat bezpieczeństwa, bez względu na to, czy jest on właścicielem wspomnianych pojazdów, czy też nie.
- (7) Z punktu widzenia zarządców infrastruktury wskazane jest, by zharmonizować podział na kategorie kwestii, które mogą zostać stwierdzone w procesie oceny wniosku. Taka harmonizacja powinna zapewnić zrozumienie przez wnioskodawcę wagi poszczególnych kwestii podniesionych przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa. Taki podział na kategorie jest szczególnie istotny z punktu widzenia współpracy między krajowymi organami ds. bezpieczeństwa w przypadku infrastruktury transgranicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA

1. Niniejsze zalecenie określa wytyczne w sprawie oceny wniosków złożonych przez zarządców infrastruktury do krajowych organów ds. bezpieczeństwa w celu wydania, przedłużenia lub aktualizacji autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa zgodnie z art. 12 dyrektywy (UE) 2016/798.

DEFINICJE

2. Do celów niniejszego zalecenia stosuje się następujące definicje:
 - a) „data otrzymania wniosku” oznacza pierwszy w danym państwie członkowskim dzień roboczy następujący po potwierdzeniu otrzymania dokumentacji dotyczącej wniosku;
 - b) „wstępne zaangażowanie” oznacza etap procedury poprzedzający złożenie wniosku, w trakcie którego wnioskodawca może wystąpić do krajowego organu ds. bezpieczeństwa o dodatkowe informacje dotyczące następnych etapów procesu oceny bezpieczeństwa;
 - c) „niewielkie zastrzeżenie” oznacza niewielki problem stwierdzony w trakcie oceny wniosku o autoryzację w zakresie bezpieczeństwa, który nie stanowi przeszkody dla jego wydania i może być odłożony do rozpatrzenia w trakcie późniejszego nadzoru;

OBOWIĄZKI KRAJOWEGO ORGANU DS. BEZPIECZEŃSTWA

3. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien odpowiadać za planowanie, wdrażanie i monitorowanie swoich działań w zakresie oceny związanych z wydawaniem autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
4. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien przyjąć wstępne zaangażowanie na żądanie wnioskodawcy i udzielić wszelkich wyjaśnień na temat obowiązującej procedury, o które wystąpił wnioskodawca.
5. Na potrzeby wydawania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien zgromadzić następujące informacje:
 - a) wszelkie istotne informacje dotyczące poszczególnych etapów procedury oceny, z uwzględnieniem powodów podjęcia decyzji w toku tej procedury, takich jak inspekcje, jak również wszelkie ograniczenia lub warunki stosowania, które należy uwzględnić w autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa;
 - b) wynik oceny, w tym podsumowanie wniosków oraz, w stosownych przypadkach, opinia dotycząca wydania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
6. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien monitorować terminy ważności wszystkich ważnych autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, aby ułatwić planowanie działań w zakresie oceny bezpieczeństwa.
7. W celu zapewnienia zgodności z art. 12 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2016/798, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien opublikować i aktualizować instrukcje składania wniosków, w tym wzory formularzy, określające wymogi dotyczące autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa oraz wymagane dokumenty. Dokumenty te powinny uwzględniać krajowe przepisy mające zastosowanie do zarządców infrastruktury oraz krajowe przepisy proceduralne. Instrukcja ta powinna być bezpłatna i dostępna na stronie internetowej właściwego krajowego organu ds. bezpieczeństwa. Powinna ona także określać zasady komunikacji między krajowym organem ds. bezpieczeństwa a wnioskodawcą.

Aby wspierać w tym zakresie krajowe organy ds. bezpieczeństwa, Agencja powinna, we współpracy z nimi, opracować, opublikować i aktualizować wzór instrukcji składania wniosków.

8. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien ustanowić wewnętrzne zasady lub procedury na potrzeby zarządzania procesem oceny bezpieczeństwa. Te zasady i procedury powinny uwzględniać potrzebę współpracy z innymi właściwymi krajowymi organami ds. bezpieczeństwa do celów wydawania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa w przypadku infrastruktury transgranicznej, jak przewidziano w art. 12 ust. 5 dyrektywy (UE) 2016/798.
9. Oceniając wnioski, krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny akceptować inne rodzaje autoryzacji, certyfikatów i wszelkie pozostałe istotne dokumenty dostarczone przez zarządców infrastruktury lub ich wykonawców, przyznane zgodnie ze stosownymi przepisami unijnymi, jako dowód ich zdolności do spełnienia wymogów ustanowionych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/762 ⁽²⁾.

ZŁOŻENIE WNIOSKU

10. Bez uszczerbku dla terminów określonych w art. 12 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/798 w zakresie wydania decyzji przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa wnioskodawca powinien złożyć wniosek o wydanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizację lub przedłużenie takiej autoryzacji przed upływem następujących terminów, stosownie do przypadku:
 - a) przed planowaną datą rozpoczęcia nowych przewozów na sieci kolejowej;
 - b) przed planowaną datą rozpoczęcia przewozów na sieci kolejowej na warunkach innych niż te ustanowione w obecnej autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, w przypadku dokonania istotnych zmian w podsystemach infrastruktury, sygnalizacji lub zasilania energią lub w zasadach ich eksploatacji i utrzymywania;
 - c) przed datą wygaśnięcia obecnej autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
11. Składając wniosek dotyczący nowej autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, wnioskodawca powinien przedstawić informacje wymienione w załączniku I.
12. Składając wniosek dotyczący aktualizacji lub przedłużenia autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, wnioskodawca powinien przedstawić informacje wymienione w załączniku I i opisać zmiany w systemie zarządzania bezpieczeństwem, które nastąpiły od czasu wydania obecnej autoryzacji.

W przypadku gdy takie zmiany mogą wpłynąć na wyniki w zakresie bezpieczeństwa lub stwarzają poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, lub jeżeli krajowy organ ds. bezpieczeństwa stwierdzi jakiegokolwiek inne obszary budzące zastrzeżenia w ramach swoich działań nadzorczych, powinien on zdecydować, czy całość przedłożonej dokumentacji wniosku musi zostać poddana ponownej ocenie.

13. W przypadku gdy wnioskodawca występuje o wstępne zaangażowanie, powinien on przedstawić krajowemu organowi ds. bezpieczeństwa informacje wymienione w pkt 1–5 załącznika I.
14. W przypadku gdy przedłożona dokumentacja zawiera kopie dokumentów wydanych przez podmioty inne niż krajowy organ ds. bezpieczeństwa, wnioskodawca powinien przechowywać oryginały tych dokumentów przez co najmniej pięć lat od zakończenia okresu ważności autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa. W przypadku przedłużenia lub aktualizacji wnioskodawca powinien przechowywać oryginały dokumentów złożonych w związku z danym wnioskiem i wydanych przez podmioty inne niż krajowy organ ds. bezpieczeństwa przez co najmniej pięć lat od zakończenia okresu ważności przedłużonej lub zaktualizowanej autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa. Wnioskodawca udostępnia wspomniane oryginały dokumentów na żądanie krajowego organu ds. bezpieczeństwa.

ETAPY I RAMY CZASOWE PROCEDURY

15. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien stosować procedurę określoną w załączniku II.
16. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien ocenić, czy wniosek zawiera dokumenty wymienione w punktach 6–8 w załączniku I. Powinien zawiadomić wnioskodawcę bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w ciągu miesiąca od daty otrzymania wniosku, czy wniosek jest kompletny.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/762 z dnia 8 marca 2018 r. ustanawiające wspólne metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do wymogów dotyczących systemu zarządzania bezpieczeństwem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (UE) nr 1158/2010 i (UE) nr 1169/2010 (Dz.U. L 129 z 25.5.2018, s. 26).

17. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien niezwłocznie zażądać niezbędnych dodatkowych informacji i wyznaczyć rozsądny termin na udzielenie przez wnioskodawcę odpowiedzi. Termin przekazania informacji uzupełniających powinien być uzasadniony, proporcjonalny w stosunku do trudności z przekazaniem żądanych informacji i uzgodniony z wnioskodawcą jak najszybciej po jego zawiadomieniu o niekompletności dokumentacji wniosku. W przypadku gdy wnioskodawca nie przekaże żądanych informacji w uzgodnionym terminie, krajowy organ ds. bezpieczeństwa może podjąć decyzję o przedłużeniu terminu odpowiedzi wnioskodawcy lub o zawiadomieniu wnioskodawcy o odrzuceniu wniosku.
18. Nawet jeżeli dokumentacja wniosku jest kompletna, krajowy organ ds. bezpieczeństwa może zażądać od wnioskodawcy wszelkich dodatkowych informacji w dowolnym momencie przed wydaniem decyzji. Powinien on wyznaczyć rozsądny termin na dostarczenie tych informacji.
19. Autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa powinna zawierać informacje wymienione w załączniku III.

Każdej autoryzacji powinien zostać nadany niepowtarzalny numer identyfikacyjny.
20. W celu wypełnienia swoich obowiązków na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy (UE) 2016/798, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien przekazywać Agencji informacje wymienione w załączniku III.

ZARZĄDZANIE INFORMACJAMI

21. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien dokonywać rejestracji i regularnej aktualizacji, w systemie zarządzania informacją, wszelkich istotnych informacji dotyczących poszczególnych etapów procesu oceny bezpieczeństwa oraz wyników tej oceny.

ZASADY DOTYCZĄCE WIZYT I INSPEKCIJ W OBIEKTACH ZARZĄDCÓW INFRASTRUKTURY ORAZ AUDYTY

22. W przypadku wizyt, inspekcji lub audytów przeprowadzanych przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa wnioskodawca powinien podać dane swojego przedstawiciela oraz obowiązujące w danym obiekcie przepisy i procedury bezpieczeństwa, których muszą przestrzegać pracownicy krajowego organu ds. bezpieczeństwa odpowiedzialnego za przeprowadzenie wizyty, inspekcji lub audytu. Terminy wizyt, inspekcji i audytów powinny być uzgodnione pomiędzy krajowym organem ds. bezpieczeństwa a wnioskodawcą.
23. W przypadku wizyt, inspekcji lub audytów, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien sporządzić projekt sprawozdania na temat kwestii stwierdzonych w trakcie oceny wraz z informacją, czy na podstawie dowodów przedstawionych w trakcie wizyty, inspekcji lub audytu można uznać, że zostały one rozwiązane, a jeśli tak, to w jaki sposób. W sprawozdaniu można również uwzględnić dodatkowe kwestie wymagające rozstrzygnięcia przez wnioskodawcę w uzgodnionym terminie.

WSPÓŁPRACA KRAJOWYCH ORGANÓW DS. BEZPIECZEŃSTWA W PRZYPADKU INFRASTRUKTURY TRANSGRANICZNEJ

24. Wnioskodawca lub wnioskodawcy powinni złożyć wnioski dotyczące infrastruktury transgranicznej do krajowych organów ds. bezpieczeństwa w państwach członkowskich, których sprawa dotyczy. Każdy krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien wydać autoryzację w zakresie bezpieczeństwa dla odpowiedniej infrastruktury znajdującej się na jego terytorium.
25. Krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny omówić wszelkie kwestie dotyczące procesu oceny bezpieczeństwa oraz ewentualne żądania dotyczące dodatkowych informacji, które mają wpływ na termin oceny lub mogą mieć wpływ na pracę innych właściwych krajowych organów ds. bezpieczeństwa.
26. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa może zażądać od innych właściwych krajowych organów ds. bezpieczeństwa wszelkich istotnych informacji odnoszących się do wnioskodawcy.
27. Właściwe krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny wymieniać między sobą wszystkie istotne informacje, które mogą mieć wpływ na proces oceny bezpieczeństwa, w tym na wdrażanie odpowiednich przepisów krajowych zgłoszonych Komisji przez odnośne państwo członkowskie.
28. O celach i zakresie audytów, inspekcji i wizyt, jak również o roli przypisanej każdemu krajowemu organowi ds. bezpieczeństwa, powinny decydować właściwe krajowe organy ds. bezpieczeństwa. Sprawozdania z tych inspekcji, wizyt i audytów powinny być sporządzane przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa w ramach współpracy i podawane do wiadomości innym właściwym krajowym organom ds. bezpieczeństwa.

29. Przed podjęciem decyzji o wydaniu autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa w odniesieniu do odpowiedniej infrastruktury kolejowej znajdującej się na terytorium poszczególnych państw członkowskich właściwe krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny podjąć następujące kroki:
 - a) omówić wyniki swoich ocen;
 - b) uzgodnić ewentualne niewielkie zastrzeżenia odłożone do rozpatrzenia w trakcie późniejszego nadzoru;
 - c) uzgodnić wszelkie ograniczenia lub warunki użytkowania, które należy uwzględnić w autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, stosownie do przypadku.
30. Jeżeli wnioskodawca podjął działania w celu wyeliminowania niewielkich zastrzeżeń, na które wskazano, właściwe krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny sprawdzić i potwierdzić, czy istotnie zostały one wyeliminowane. W tym celu krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny współpracować w stosownych przypadkach, zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/761 ⁽³⁾.
31. Krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny uzależniać wydawanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa dotyczącej odpowiedniej infrastruktury kolejowej znajdującej się w danym państwie członkowskim od wydania wszystkich pozostałych autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa dotyczących odnośnej infrastruktury transgranicznej.
32. Krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny prowadzić rejestry swojej działalności i udostępniać je innym właściwym krajowym organom ds. bezpieczeństwa.

PODZIAŁ KWESTII NA KATEGORIE

33. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien dokonać podziału na kategorie kwestii stwierdzonych w trakcie oceny dokumentacji wniosku w następujący sposób:
 - a) „typ 1”: kwestie wymagające udzielenia odpowiedzi przez wnioskodawcę w celu zrozumienia dokumentacji wniosku;
 - b) „typ 2”: kwestie, które mogą powodować zmianę dokumentacji wniosku lub niewielkie działania ze strony wnioskodawcy; działanie, które należy podjąć, pozostawia się w gestii wnioskodawcy i nie uniemożliwia ono wydania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa;
 - c) „typ 3”: kwestie wymagające konkretnego działania ze strony wnioskodawcy; realizacja działania może zostać odroczone do czasu po wydaniu autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa; działanie mające na celu rozwiązanie danej kwestii jest proponowane przez wnioskodawcę i uzgadniane z krajowym organem ds. bezpieczeństwa, który tę kwestię stwierdził;
 - d) „typ 4”: kwestie wymagające zmiany dokumentacji wniosku lub konkretnego działania ze strony wnioskodawcy; nie wydaje się autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, o ile dana kwestia nie zostanie rozwiązana lub w autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa nie zostaną wskazane ograniczenia bądź warunki użytkowania na potrzeby rozwiązania kwestii; działanie mające na celu rozwiązanie danej kwestii jest proponowane przez wnioskodawcę i uzgadniane z krajowym organem ds. bezpieczeństwa, który tę kwestię stwierdził;
34. W następstwie odpowiedzi lub działania podjętego przez wnioskodawcę, w zależności od kwestii, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien dokonać ponownej oceny stwierdzonych przez niego kwestii, w odpowiednich przypadkach zmienić ich klasyfikację i nadać każdej ze stwierdzonych kwestii jeden z następujących statusów:
 - a) „kwestia otwarta”, jeżeli dokumentacja przedstawiona przez wnioskodawcę nie jest zadowalająca i potrzebne są jeszcze dodatkowe informacje;
 - b) „niewielkie zastrzeżenie wymagające nadzoru”, jeżeli niewielkie zastrzeżenie wciąż występuje;
 - c) „kwestia zamknięta”, jeżeli wnioskodawca udzielił odpowiedniej odpowiedzi i nie występują żadne niewielkie zastrzeżenia.

KOMPETENCJE PERSONELU UCZESTNICZĄCEGO W OCENACH

35. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien zagwarantować, aby personel uczestniczący w ocenach posiadał następujące kompetencje:
 - a) znajomość odpowiednich ram regulacyjnych;
 - b) znajomość funkcjonowania systemu kolejowego;

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/761 z dnia 16 lutego 2018 r. ustanawiające wspólne metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do nadzoru sprawowanego przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa po wydaniu jednolitego certyfikatu bezpieczeństwa lub autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 i uchylające rozporządzenie Komisji (UE) nr 1077/2012 (Dz.U. L 129 z 25.5.2018, s. 16).

- c) odpowiedni poziom umiejętności w zakresie krytycznej analizy danych;
- d) doświadczenie w dziedzinie oceny systemu bezpieczeństwa lub podobnego systemu zarządzania w sektorze kolejowym, bądź systemu zarządzania bezpieczeństwem w sektorze o podobnych wyzwaniach operacyjnych i technicznych;
- e) umiejętność rozwiązywania problemów, komunikowania się i pracy zespołowej;
- f) wszelkie inne kompetencje wymagane w przypadku konkretnej oceny.

W przypadku pracy zespołowej kompetencje mogą być dzielone między członkami zespołu.

Pracownicy przeprowadzający inspekcje i audyty powinni wykazać się również wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniem w zakresie prowadzenia rozmów.

36. W celu zapewnienia właściwego stosowania ust. 35 krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien wprowadzić system zarządzania kompetencjami obejmujący:
- a) tworzenie profili kompetencji w odniesieniu do każdego miejsca pracy, stanowiska lub funkcji;
 - b) zatrudnianie personelu zgodnie z ustanowionymi profilami kompetencji;
 - c) utrzymanie, rozwój i ocenę kompetencji personelu zgodnie z ustanowionymi profilami kompetencji.

PRZEGLĄD

37. Wszelkie decyzje o odmowie wydania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa lub określające ograniczenia lub warunki stosowania inne niż te będące przedmiotem wniosku, powinny być należycie uzasadnione.
38. Państwa członkowskie powinny zapewnić wnioskodawcom możliwość odwołania się, w rozsądnym terminie, od decyzji krajowych organów ds. bezpieczeństwa, a krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny mieć wystarczająco dużo czasu, licząc od daty wpłynięcia odwołania, na potwierdzenie swojej decyzji lub jej zmianę.
39. Procedura odwoławcza powinna być przeprowadzana w sposób bezstronny.
40. Procedura odwoławcza powinna koncentrować się na kwestiach uzasadniających wydanie przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa decyzji sprzecznej z wnioskiem wnioskodawcy.
41. W przypadku infrastruktury transgranicznej procedura odwoławcza powinna zostać przeprowadzona w porozumieniu z właściwymi krajowymi organami ds. bezpieczeństwa odpowiedzialnymi za infrastrukturę transgraniczną.
42. Jeżeli decyzja o odmowie wydania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa lub zawierająca ograniczenia, bądź warunki stosowania inne niż te będące przedmiotem wniosku zostanie podtrzymana, wnioskodawca może odwołać się do właściwego sądu zgodnie z prawem krajowym.

PRZEPISY KOŃCOWE

43. Państwa członkowskie, które nie powiadomiły Agencji i Komisji zgodnie z art. 33 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/798, powinny wdrożyć niniejsze zalecenie od dnia 16 czerwca 2019 r. Wszystkie państwa członkowskie powinny wdrożyć niniejsze zalecenie od dnia 16 czerwca 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Treść wniosku dotyczącego autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa

Uwaga: Zachęca się krajowe organy ds. bezpieczeństwa, aby wymagały wszystkich informacji wymienionych w niniejszym załączniku, w tym dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, z wyjątkiem, gdy zaznaczono „O” (opcjonalne). W przypadku gdy zarządca infrastruktury musi ustanowić plan działań naprawczych, o którym mowa w pkt 8, informacje dotyczące takiego planu są obowiązkowe.

1. Rodzaj wniosku:

- 1.1. Nowy
- 1.2. Przedłużenie
- 1.3. Aktualizacja
- 1.4. Numer identyfikacyjny poprzedniej autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa (tylko w przypadku wniosku o przedłużenie lub aktualizację)

2. Dane dotyczące infrastruktury (można zaznaczyć kilka opcji)

- 2.1. Transeuropejskie sieci transportowe (TEN-T)
 - 2.1.1. Sieć kompleksowa TEN-T
 - 2.1.2. Towarowa sieć bazowa TEN-T
 - 2.1.3. Pasażerska sieć bazowa TEN-T
 - 2.1.4. Poza siecią TEN-T
 - 2.2. Zasilanie energią
 - 2.2.1. Sieć trakcyjna
 - 2.2.2. Trzecia szyna
 - 2.2.3. Czwarta szyna
 - 2.2.4. Niezelektryfikowana
 - 2.3. Sterowanie
 - 2.3.1. System klasy A
 - 2.3.2. System klasy B
 - 2.4. Inne (określić)
- 3. Przewozy na sieci kolejowej:**
- 3.1. Przewidywana data rozpoczęcia usług/przewozów (O)
 - 3.2. Państwo lub państwa członkowskie, gdzie zlokalizowana jest infrastruktura

4. Informacje dotyczące wnioskodawcy

- 4.1. Nazwa prawna
- 4.2. Nazwa skrócona (O)
- 4.3. Pełny adres pocztowy
- 4.4. Numer telefonu
- 4.5. Faks (O)
- 4.6. Adres e-mail
- 4.7. Strona internetowa (O)

- 4.8. Krajowy numer ewidencyjny
- 4.9. Numer VAT (O)
- 4.10. Inne istotne informacje (O)
- 5. **Dane osoby odpowiedzialnej za kontakty:**
 - 5.1. Imię
 - 5.2. Nazwisko
 - 5.3. Tytuł lub funkcja
 - 5.4. Pełny adres pocztowy
 - 5.5. Numer telefonu
 - 5.6. Faks (O)
 - 5.7. Adres e-mail
 - 5.8. Język lub języki komunikacji

DOKUMENTY DOŁĄCZANE DO WNIOSKU

- 6. **Dokumenty składane w odniesieniu do części wniosku dotyczącej oceny systemu zarządzania bezpieczeństwem:**
 - 6.1. Opis systemu zarządzania bezpieczeństwem i inne dokumenty potwierdzające zgodność z wymogami określonymi w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/762.
 - 6.2. Informacje tworzące powiązania pomiędzy systemem zarządzania bezpieczeństwem (zob. pkt 6.1) a załącznikiem II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/762, w tym wskazanie, gdzie w dokumentacji systemu zarządzania bezpieczeństwem znajduje się potwierdzenie spełnienia odpowiednich wymogów obowiązującej technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu „Ruch kolejowy”.
 - 7. **Dokumenty składane w odniesieniu do krajowej części wniosku:**
 - 7.1. Opis lub wykazanie, w jaki sposób mechanizmy zarządzania bezpieczeństwem odnoszą się do odpowiednich przepisów krajowych zgłoszonych zgodnie z art. 8 dyrektywy (UE) 2016/798.
 - 7.2. Informacje tworzące powiązania pomiędzy systemem zarządzania bezpieczeństwem (zob. pkt 6.1) a wymogami określonymi w odnośnych przepisach krajowych (zob. pkt 7.1).
 - 8. **Plan(-y) działań naprawczych**
 - 8.1. Obecny status planu lub planów działań ustanowionych przez przedsiębiorstwo kolejowe w celu usunięcia poważnych niezgodności i wszelkich innych obszarów problemowych zidentyfikowanych w trakcie działań w ramach nadzoru od czasu poprzedniej oceny.
 - 8.2. Obecny status planu lub planów działań ustanowionych przez przedsiębiorstwo kolejowe w celu usunięcia niewielkich zastrzeżeń z poprzedniej oceny.
-

ZAŁĄCZNIK II

Proces oceny bezpieczeństwa

1. ZALECENIA OGÓLNE

- 1.1. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien opracować uporządkowany i mogący podlegać audytowi proces obejmujący całą działalność, który uwzględnia elementy określone w niniejszym załączniku. Proces oceny bezpieczeństwa powinien być wieloetapowy, co pokazano na schemacie zamieszczonym poniżej (zob. rysunek 1 w dodatku), tj. krajowy organ ds. bezpieczeństwa jest uprawniony do występowania z uzasadnionymi wnioskami o udzielenie dodatkowych informacji lub ponowne złożenie wniosku zgodnie z niniejszym zaleceniem.

2. OTRZYMANIE WNIOSKU

- 2.1. Po otrzymaniu wniosku o wydanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien formalnie i niezwłocznie potwierdzić otrzymanie wniosku oraz utworzyć zarejestrowany plik, aby zapewnić zarządzanie informacjami na każdym etapie procesu oceny.
- 2.2. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien przydzielić wykwalifikowanych pracowników do przeprowadzenia procesu oceny.

3. WSTĘPNA WERYFIKACJA

- 3.1. Po otrzymaniu wniosku krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien niezwłocznie przeprowadzić wstępną weryfikację następujących elementów, sprawdzając czy:
 - a) wnioskodawca przekazał podstawowe informacje wymagane w przepisach lub niezbędne do skutecznego rozpatrzenia wniosku;
 - b) dokumentacja wniosku zawiera wystarczające dowody, jest uporządkowana i zawiera wewnętrzne odniesienia umożliwiające jej właściwą ocenę pod kątem wymogów dotyczących systemu zarządzania bezpieczeństwem i odpowiednich zgłoszonych przepisów krajowych. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa przeprowadza wstępny przegląd faktycznej treści dowodów zawartych we wniosku, aby dokonać wstępnej oceny jakości, wystarczalności i adekwatności systemu zarządzania bezpieczeństwem;
 - c) w stosownych przypadkach załącza się obecny status planu lub planów działań ustanowionych przez przedsiębiorstwo kolejowe w celu usunięcia poważnych niezgodności i wszelkich innych obszarów problemowych zidentyfikowanych w trakcie działań w ramach nadzoru od czasu poprzedniej oceny;
 - d) w stosownych przypadkach załącza się obecny status planu lub planów działań ustanowionych przez przedsiębiorstwo kolejowe w celu usunięcia niewielkich zastrzeżeń z poprzedniej oceny.
- 3.2. Po przeprowadzeniu wstępnej weryfikacji, o której mowa w pkt 3.1, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien zdecydować, czy istnieją obszary, w których, w odniesieniu do poszczególnych części, niezbędne są dodatkowe informacje. W przypadku gdy niezbędne są dodatkowe informacje, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien niezwłocznie zwrócić się o przekazanie tych informacji, w zakresie, w jakim uzna je za konieczne dla przeprowadzenia oceny.
- 3.3. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien zapoznać się z wystarczającą próbką wniosku, aby sprawdzić, czy jego treść jest zrozumiała. Jeśli nie jest, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien zdecydować, czy wniosek należy odesłać z prośbą o poprawioną wersję.
- 3.4. Oceniając zdolność zarządcy infrastruktury do eksploatacji pociągów, pojazdów służących do kontroli infrastruktury, maszyn torowych lub innych pojazdów o specjalnym przeznaczeniu, w tym, w stosownych przypadkach, z wykorzystaniem podwykonawców, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien odnieść się do stosownych wymogów określonych w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/762, w szczególności do pkt 1, 5.1, 5.2 i 5.5.

4. OCENA SZCZEGÓŁOWA

- 4.1. Po zakończeniu etapu wstępnej weryfikacji krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien przystąpić do szczegółowej oceny dokumentacji wniosku (zob. rysunek 2 w dodatku), stosując wymogi dotyczące systemu zarządzania bezpieczeństwem i odpowiednie zgłoszone przepisy krajowe.

- 4.2. Dokonując szczegółowej oceny, o której mowa w pkt 4.1, zgodnie z art. 18 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/798 krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien kierować się profesjonalnym osądem, zasadami bezstronności i proporcjonalności oraz przedstawić udokumentowane uzasadnienie wyciągniętych wniosków.
- 4.3. W ocenie ustala się, czy spełniono wymogi dotyczące systemu zarządzania bezpieczeństwem i odpowiednie zgłoszone przepisy krajowe, czy też potrzebne będą dodatkowe informacje. W trakcie oceny krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien poszukać również dowodów na to, że spełniono wymogi dotyczące systemu zarządzania bezpieczeństwem i odpowiednie zgłoszone przepisy krajowe, na podstawie wyników procesów systemu zarządzania bezpieczeństwem, przy użyciu, w stosownych przypadkach, metod doboru próby, aby upewnić się, że wnioskodawca zrozumiał i jest w stanie spełnić wymogi zgodnie z rodzajem przewozów kolejowych oraz w celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji kolei.
- 4.4. Każdą kwestię typu 4 powinno się rozstrzygać w sposób zadowalający dla krajowego organu ds. bezpieczeństwa, co, w stosownych przypadkach, powinno skutkować aktualizacją dokumentacji wniosku przed wydaniem autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
- 4.5. Niewielkie zastrzeżenia można odłożyć do rozpatrzenia w trakcie nadzoru lub można uzgodnić z wnioskodawcą działania w oparciu o jego propozycję dotyczącą aktualizacji dokumentacji wniosku lub zastosować oba te rozwiązania. W takim przypadku formalne rozwiązanie danej kwestii następuje po wydaniu autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
- 4.6. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien jasno określić, w jaki sposób ocenia wagę każdej stwierdzonej kwestii.
- 4.7. Stwierdzając kwestię, o której mowa w ust. 33, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien być konkretny i pomóc wnioskodawcy zrozumieć oczekiwany przez niego poziom szczegółowości odpowiedzi. W tym celu krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien podjąć następujące kroki:
 - a) precyzyjnie wskazać odpowiednie wymogi dotyczące systemu zarządzania bezpieczeństwem i zgłoszone przepisy krajowe oraz pomóc wnioskodawcy zrozumieć stwierdzone kwestie;
 - b) wskazać odnośną część odpowiednich przepisów i zasad;
 - c) wyjaśnić, dlaczego nie spełniono danego wymogu dotyczącego systemu zarządzania bezpieczeństwem lub zgłoszonego przepisu krajowego, z uwzględnieniem wszelkich przepisów powiązanych;
 - d) uzgodnić z wnioskodawcą dalsze zobowiązania, dokumenty i wszelkie informacje dodatkowe, które należy przedstawić, odpowiednio do poziomu szczegółowości wymogu dotyczącego systemu zarządzania bezpieczeństwem lub zgłoszonego przepisu krajowego;
 - e) określić i uzgodnić z wnioskodawcą ramy czasowe zapewnienia zgodności, uzasadnione i proporcjonalne w stosunku do trudności z przekazaniem żądanych informacji.
- 4.8. W zastosowaniu art. 12 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/798, w przypadku gdy wnioskodawca znacznie opóźnia przekazanie żądanych informacji, krajowy organ ds. bezpieczeństwa może podjąć decyzję o przedłużeniu terminu odpowiedzi wnioskodawcy lub o odrzuceniu wniosku po zawiadomieniu.
- 4.9. Termin podjęcia decyzji w sprawie wydania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa może zostać przedłużony do czasu przedstawienia wymaganych informacji jedynie na mocy decyzji krajowego organu ds. bezpieczeństwa, w porozumieniu z wnioskodawcą, w jednym z następujących przypadków:
 - a) gdy kwestie typu 1, rozpatrywane osobno lub łącznie, uniemożliwiają kontynuację całości lub części oceny.
 - b) gdy kwestie typu 4 lub wiele kwestii typu 3, które rozpatrywane łącznie mogą podnieść kategorię do kwestii typu 4, uniemożliwiają wydanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
- 4.10. Za zadowalające należy uznać pisemne odpowiedzi wnioskodawcy wystarczające, aby rozwiać wyrażone obawy i wykazać, że proponowane rozwiązania będą spełniać odpowiednie kryteria lub zgłoszone przepisy krajowe.
- 4.11. Jeżeli odpowiedź uznaje się za niezadowalającą, należy dokładnie wyjaśnić dlaczego, określając dodatkowe informacje lub dowody, jakie wnioskodawca musi przedstawić, aby można było ją uznać za zadowalającą.
- 4.12. Jeżeli pojawią się obawy, że wniosek może zostać odrzucony lub że podjęcie decyzji zajmie więcej czasu niż wynika to z terminu przewidzianego dla oceny, krajowy organ ds. bezpieczeństwa może rozważyć ewentualne środki zaradcze.

- 4.13. Jeżeli stwierdza się, że wniosek spełnia wszystkie wymogi, lub że uzyskanie zadowalających odpowiedzi w sprawach nierozstrzygniętych jest mało prawdopodobne, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien zakończyć ocenę w następujących etapach:
- stwierdzenie, czy wszystkie kryteria zostały spełnione czy też nadal istnieją sprawy nierozstrzygnięte;
 - określenie wszelkich niewielkich zastrzeżeń;
 - określenie wszelkich ograniczeń lub warunków użytkowania, które należy uwzględnić w autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa;
 - złożenie sprawozdania na temat działań następczych dotyczących poważnych niezgodności stwierdzonych w trakcie wykonywania działań nadzorczych, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/761, w stosownych przypadkach;
 - zapewnienie prawidłowego stosowania procesu oceny bezpieczeństwa.
 - zestawienie wyniku oceny, obejmującego podsumowanie wniosków oraz, w stosownych przypadkach, opinię dotyczącą wydania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
- 4.14. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien zarejestrować i uzasadnić na piśmie wszystkie ustalenia i osądy w celu ułatwienia procesu poświadczania i procesu decyzyjnego, jak również udzielenia pomocy w odwoływaniu się od decyzji w sprawie wydania lub niewydania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.

5. PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

- 5.1. W oparciu o wnioski z przeprowadzonej oceny podejmuje się decyzję o wydaniu autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa lub o odrzuceniu wniosku. W przypadku gdy ma być wydana autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa, można określić pewne niewielkie zastrzeżenia. Nie wydaje się autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, jeżeli w trakcie oceny stwierdzono kwestię typu 4 i nie rozwiązano jej w trakcie oceny.
- 5.2. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa może podjąć decyzję o ograniczeniu zakresu autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa poprzez określenie ograniczeń lub warunków użytkowania, jeśli ograniczenia te lub warunki użytkowania rozwiązują wszelkie kwestie typu 4, które uniemożliwiałyby wydanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa. Autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa powinna być aktualizowana na żądanie wnioskodawcy po usunięciu wszystkich niewielkich zastrzeżeń w dokumentacji wniosku.
- 5.3. Wnioskodawcę informuje się o decyzji krajowego organu ds. bezpieczeństwa, w tym o wyniku oceny, i w stosownych przypadkach wydaje się autoryzację w zakresie bezpieczeństwa.
- 5.4. W przypadku odrzucenia wniosku lub jeśli autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa zawiera ograniczenia lub warunki użytkowania inne niż określone we wniosku, krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien powiadomić o tym wnioskodawcę, podając powody decyzji, oraz powiadomić go o procedurze wystąpienia o ponowne rozpatrzenie lub odwołania się od decyzji.

6. ZAMKNIĘCIE OCENY

- 6.1. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien dokonać administracyjnego zamknięcia sprawy, upewniając się, że wszystkie dokumenty i zapisy zostały zweryfikowane, uporządkowane i zarchiwizowane. W celu ciągłej poprawy procesu krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien określić informacje historyczne i wyciągnięte z nich wnioski do wykorzystania przy dokonywaniu ocen w przyszłości.

7. SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE PRZEDŁUŻENIA AUTORYZACJI W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA

- 7.1. Autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa może zostać przedłużona na żądanie wnioskodawcy przed upływem okresu ważności w celu zapewnienia ciągłości autoryzacji.
- 7.2. W przypadku wniosku o przedłużenie krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien sprawdzić szczegółowe dane dotyczące zmian w odniesieniu do dowodów przedstawionych w poprzednim wniosku i uwzględnić wyniki wcześniejszych działań nadzorczych, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/761, aby uszeregować według ważności lub ukierunkować odpowiednie wymogi dotyczące systemu zarządzania bezpieczeństwem i zgłoszone przepisy krajowe, na podstawie których dokonuje się oceny wniosku o przedłużenie.
- 7.3. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien podejść w sposób proporcjonalny do ponownej oceny, uwzględniając proponowany stopień zmian.

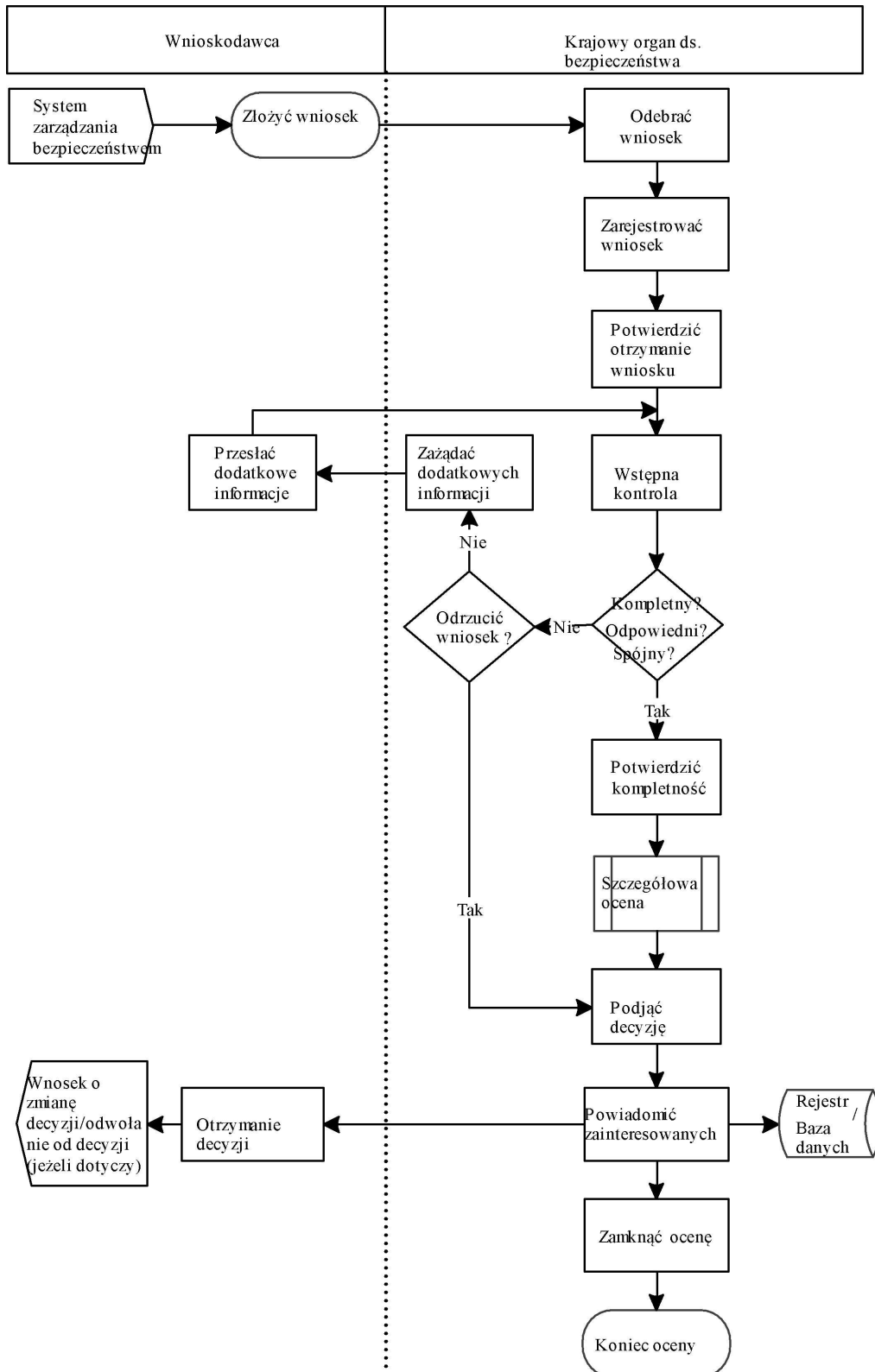
8. SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE AKTUALIZACJI AUTORYZACJI W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA
- 8.1. Autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa podlega aktualizacji w każdym przypadku dokonania istotnych zmian w podsystemach infrastruktury, sygnalizacji lub zasilania energią lub w zasadach eksploatacji i utrzymywania podsystemów infrastruktury, sygnalizacji lub zasilania energią, zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/798.
- 8.2. Jeżeli planowana jest zmiana, o której mowa w pkt 8.1, zarządca infrastruktury posiadający autoryzację w zakresie bezpieczeństwa powiadamia o tym niezwłocznie krajowy organ ds. bezpieczeństwa.
- 8.3. W następstwie powiadomienia przez zarządcę infrastruktury, o którym mowa w pkt 8.2, krajowy organ ds. bezpieczeństwa:
- a) sprawdza, czy jasno opisano zmianę dotyczącą dowolnego potencjalnego zastosowania i czy oceniono potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa;
 - b) omawia z zarządcą infrastruktury potrzebę aktualizacji autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
- 8.4. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa może prowadzić dalsze postępowanie wyjaśniające z wnioskodawcą. Jeżeli krajowy organ ds. bezpieczeństwa zgadza się, że proponowana zmiana nie jest istotna, informuje wnioskodawcę na piśmie, że aktualizacja nie jest wymagana, zapisując tę decyzję w zarejestrowanej dokumentacji.
- 8.5. W przypadku wniosku o aktualizację krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien podjąć następujące kroki:
- a) sprawdzić szczegółowe dane dotyczące zmian w odniesieniu do dowodów przedstawionych w poprzednim wniosku, na podstawie których wydano aktualną autoryzację w zakresie bezpieczeństwa;
 - b) uwzględnić wyniki wcześniejszych działań nadzorczych, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/761, a w szczególności kwestie dotyczące zdolności wnioskodawcy do skutecznego wdrażania i monitorowania procesu zarządzania zmianami;
 - c) uszeregować według ważności lub ukierunkować odpowiednie wymogi dotyczące systemu zarządzania bezpieczeństwem i zgłoszone przepisy krajowe, aby ocenić wniosek o aktualizację.
- 8.6. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien podejść w sposób proporcjonalny do ponownej oceny, uwzględniając proponowany stopień zmian.
- 8.7. Wniosek do krajowego organu ds. bezpieczeństwa o aktualizację autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa nie powinien skutkować przedłużeniem okresu jej ważności.
- 8.8. Na żądanie wnioskodawcy krajowy organ ds. bezpieczeństwa powinien podjąć decyzję, czy autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa wymaga aktualizacji, w przypadku gdy mają zostać zmienione warunki, na podstawie których wydano autoryzację w zakresie bezpieczeństwa, bez żadnego wpływu na podsystemy infrastruktury, sygnalizacji lub zasilania energią lub na zasady eksploatacji i utrzymywania podsystemów infrastruktury, sygnalizacji lub zasilania energią.
-

Dodatek

PROCES OCENY BEZPIECZEŃSTWA

Rysunek 1

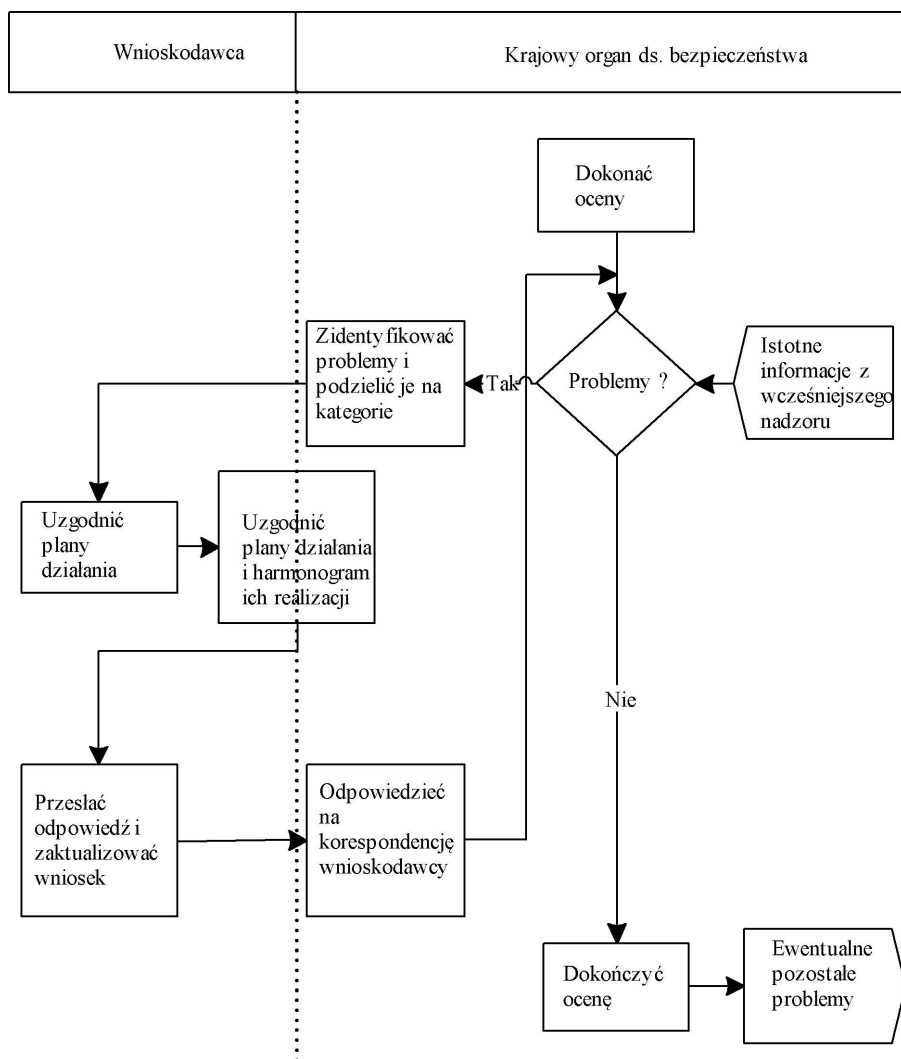
Proces oceny bezpieczeństwa

SZCZEGÓŁOWY PROCES OCENY

Rysunek 2

Szczegółowy proces oceny

ZAŁĄCZNIK III

Treść autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa

1. **Numer identyfikacyjny autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa**
 2. **Dane dotyczące zarządcy infrastruktury**
 - 2.1. Nazwa prawna
 - 2.2. Krajowy numer ewidencyjny
 - 2.3. Numer VAT
 3. **Dane dotyczące krajowego organu ds. bezpieczeństwa**
 - 3.1. Podmiot
 - 3.2. Państwo członkowskie
 4. **Informacje o autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa**
 - 4.1. Nowa
 - 4.2. Przedłużenie
 - 4.3. Aktualizacja
 - 4.4. Numer identyfikacyjny poprzedniej autoryzacji (wyłącznie w przypadku wniosku dotyczącego przedłużenia lub aktualizacji)
 - 4.5. Daty początku i końca ważności
 - 4.6. Dane szczegółowe dotyczące infrastruktury
 5. **Obowiązujące przepisy prawa krajowego**
 6. **Ograniczenia i warunki użytkowania**
 7. **Informacje dodatkowe**
 8. **Data wydania i podpis osoby upoważnionej/stempel organu wydającego**
-

Dodatek

Zalecany jest następujący wzór autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa

AUTORYZACJA W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA

Autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa potwierdzająca akceptację systemu zarządzania bezpieczeństwem na terenie Unii Europejskiej zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/798 oraz właściwymi przepisami krajowymi

NUMER IDENTYFIKACYJNY: _____

1. AUTORYZOWANY ZARZĄDCA INFRASTRUKTURY

Nazwa prawna:	
Nazwa zarządcy infrastruktury:	Nazwa skrócona:
Krajowy numer ewidencyjny:	Numer VAT:

2. ORGAN WYDAJĄCY AUTORYZACJĘ

Organ:
Państwo członkowskie:

3. INFORMACJE O AUTORYZACJI

Jest to	— nowa autoryzacja	☐	Numer identyfikacyjny UE _____ poprzedniej autoryzacji:
	— przedłużona autoryzacja	☐	
	— zaktualizowana autoryzacja	☐	
Ważna od:		do:	
Dane szczegółowe dotyczące infrastruktury			

4. OBOWIĄZUJĄCE PRZEPISY PRAWA KRAJOWEGO

--

5. OGRANICZENIA I WARUNKI UŻYTKOWANIA

--

6. INFORMACJE DODATKOWE

--

Data wydania

--

Podpis

Wewnętrzny numer referencyjny

--

Pieczęć urzędowa

--
